

ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

4 / 2009

Není nic tak velkého, jako Eucharistie

Sv. Jan Maria Vianney

Náš drahý papež Benedikt XVI, který už brzy navštíví naše město, nedávno vyhlásil rok kněží, spojený se 150. výročím úmrtí sv. Jana Vianney, faráře arského. Svatý otec nás přitom vyzývá k modlitbě za kněze a za kněžská povolání.

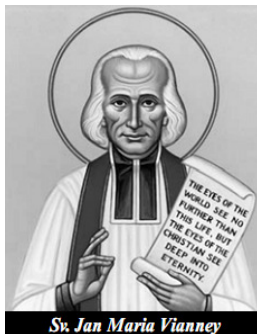
Je to opravdu tak důležité?

Když čtu dějiny české církve z doby komunismu, rodí se ve mně velká zlost na zlé lidi, na to, že tolik katů dnes chodí na svobodě, zlost na všechny komunisty! Jak jenom mohli takhle pronásledovat tolik hodných a spravedlivých lidí!

Zde přichází na pomoc evangelium: Nad zlem zvítězíš dobrem...Mě pronásledovali, i vás budou.

Nesmíme zapomenout, že dnešní svoboda, to je ovoce krve a utrpení mnoha věřících, stejně jako mnoha kněží a sester!

Jak nepochopitelné je pro mě „mlad'ocha“, že knězi někdo vzal souhlas a nemohl sloužit Eucharistii, zpovídat a podobně. Až tak se „Komanči“ báli Eucharistie...?! Ano! A měli pravdu, protože opravdu měli a mají se čeho bát! Eucharistie, to je síla každého křesťana.

Sv. Jan Maria Vianney

Dnešním smutným faktem je, že lidé stále méně chápou smysl adorace Nejsvětější Svátosti. Sv. Jan Vianney nás všechny, zvláště kněze, učí, že silou člověka je Ježíš skrytý v Eucharistii.

A byl to právě tento svatý kněz, kdo změnil celou tehdy pohanskou Francii. A jak vypadá naše republika dnes? Dnes, více než kdykoliv dřív, potřebujeme svaté kněze. Bez modlitby za kněze to ale není možné!

Děkuji za vaše modlitby a oběti za kněze. A prosím: Nepřestávejme se modlit na ten úmysl, abychom skrze Eucharistii mohli měnit tvář České země!

Váš P. Jacek

Život ve farnosti

27. 9. Návštěva Benedikta XVI. v Brně

mše sv. v areálu Tuřany v 10 hod.

V našem kostele mše sv. nebude!

28. 9. Slavnost sv. Václava

mše sv. v 18.00 hod.

18.10. Výročí posvěcení chrámu

slavnostní mši sv. v 10 hod.

celebruje opat želivského kláštera

Odpolední program – viz strana 6.

1. 11. Slavnost Všech svatých

v 15.00 pobožnost za zemřelé

v kostele, následuje světelný průvod na hřbitov

2. 11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

mše sv. v 7.00, 18.00 a 20.00 hod.

3. 11. Adorační den farnosti

celodenní výstav Nejsvětější svátosti oltářní, od 8.00 do 17.30, pak společná adorace a v 18.00 mše svatá

21.11. Společné udílení svátosti nemocných

při mši sv. v 18.00

28.11. Konec církevního roku

děkovná mše sv. v 17.00 hod.,
žehnání adventního věnce

Pobožnost za zemřelé

Mše svaté za nemocné

- 21. října, 21. listopadu

Mše svaté za zemřelé

- 26. září, 31. října, 2. listopadu

Mše svaté na úmysly dárců

- 30. září, 14. října, 23. listopadu

V uvedené dny bude připraven košík, do něhož můžete vložit na lístku svůj úmysl.

Pouť na Vranov

Tradiční pouť řečkovické farnosti k Panně Marii Vranovské se koná 3.10. Sraz pěších poutníků v 15.15 u zvoničky na Ořešíně. V 18.00 bude mše svatá, ve 20.00 světelný průvod a modlitba Růžence.

V naší farnosti probíhá

Snídaně na faře

- každý druhý čtvrtek po ranní mši sv.

Katecheze pro dospělé

- každý třetí pátek v měsíci po mši svaté (16. 10., 20. 11.).

Misijní klubko dětí

- jednou za měsíc, vždy ve středu ve farní herně.

Vyučování náboženství

- probíhá na faře dle rozvrhu.

Příprava dětí na 1. sv. přijímání

- bude probíhat od října každou druhou středu po dětské mši svaté v kostele.

Volby do farní ekonomické rady

Na konci církevního roku skončí mandát současné ekonomické rady. Proto bude třeba připravit nové volby. Proběhnou v neděli 15. listopadu formou vhození hlasovacího lístku do urny vždy po mši svaté. Volí farníci starší 15 let, každý volí pouze jednou. Výsledky budou oznámeny 22. listopadu. Nová rada složí slib poslední den církevního roku, tj. 28. listopadu při večerní děkovné bohoslužbě.

Diecézní akce

Pout' ke sv. Faustíně ve Slavkovicích

Poutní bohoslužbu s požehnáním nové křížové cesty bude v kostele Božího milosrdenství a sv. sestry Faustyny ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě v neděli 4. října v 10.00 hodin slavit brněnský biskup Vojtěch Cikrle.

www.biskupstvi.cz

Návštěva Benedikta XVI. v naší vlasti

Blíží se významná událost v životě české a moravské církve, návštěva Sv. otce benedikta XVI. v naší vlasti.

Vrcholem této návštěvy pro naši diecézi je nedělní mše svatá papeže v Brně.

Na následujících stránkách uvádíme program návštěvy Svatého otce v ČR a také souhrn nejdůležitějších informací pro účastníky brněnské mše svaté.

Program návštěvy

Sobota 26. září

Praha

11:30 hodin: Uvítací ceremoniál na ruzyňském letišti v Praze; *promluva Svatého otce*

12:30 hodin: Návštěva kostela Panny Marie Vítězné – Pražského Jezulátka; *pozdrav Svatého otce*

16:30 hodin: Zdvořilostní návštěva u prezidenta republiky na Pražském hradě

17:00 hodin: Setkání s představiteli politického a společenského života a s diplomatickým sborem ve Španělském sále Pražského hradu; *promluva Svatého otce*

18:00 hodin: Modlitba nešpor s kněžími, řeholníky, bohoslovci a zástupci církevních hnutí v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha; *promluva Svatého otce*

Neděle 27. září

Brno

9:20 hodin: Přistání na letišti v Brně-Tuřanech

10:00 hodin: Mše svatá na letišti
- *homilie Svatého otce*

Po mši: Polední modlitba Anděl Páně
- *promluva Svatého otce*

12:45 hodin: Odlet zpět do Prahy

Praha

17:15 hodin: Setkání s představiteli Ekumenické rady církví v ČR v Arcibiskupském paláci; *promluva Svatého otce*

18:00 hodin: Setkání s akademickou obcí ve Vladislavském sále Pražského hradu; *promluva Svatého otce*

Pondělí 28. září

Stará Boleslav

8:50 hodin: Návštěva baziliky sv. Václava

9:45 hodin: Mše svatá u příležitosti Národní svatováclavské pouti; *homilie Svatého otce*

Po mši: *Poselství Svatého otce mládeži*

Praha

13:15 hodin: Oběd s biskupy v prostorách Arcibiskupského paláce

16:45 hodin: Rozloučení s Apoštolskou nunciaturou

17:15 hodin: Závěrečný ceremoniál na ruzyňském letišti; *promluva Svatého otce*

17:45 hodin: Odlet do Říma

Časový harmonogram Brno

Sobota 26. září

přístup do stanového městečka

18:00 - 21:30 Koncert naděje ve stanovém městečku

19:00 - 22:00 otevření kostela a příprava na návštěvu Svatého otce ve farnosti Tuřany

20:00 - 5:00 otevření kostela ve Šlapanicích pro tichou adoraci

Neděle 27. září

4:00 otevření areálu letiště Brno-Tuřany

6:00 průvod se sochou P. Marie Tuřanské

6:30 začátek předprogramu: přivítání poutníků, organizační pokyny

6:45 duchovní pásmo se zpěvem a modlitbami - Komunita Emmanuel

7:30 svědectví o naději - rodina Levíčková

7:35 představení církve v České republice (video)

7:50 úvaha o naději - režisér Jiří Strach

8:00 muzika Hradišťan s Jiřím Pavlicou a Kantiléna Brno

8:40 nácvik společných odpovědí ke mši

8:50 přilet prezidenta ČR Václava Klause

9:20 přilet Svatého otce Benedikta XVI.

projíždění Svatého otce v papamobilu a žehnání věřícím

10:00 mše svatá

modlitba **Anděl Páně**

12:45 odlet Svatého otce

13:00 odlet prezidenta České republiky

13:00 - 15:00 hudební pásmo (Posádková hudba Olomouc, Kyjovánek a další)

Informace ke mši svaté

Doprava

Centrální odstavné parkoviště pro osobní automobily bude na ploše bývalého letiště při ulici Těžební. Na toto parkoviště budou řidiči směřováni dočasným dopravním značením z ulic: Ostravská, Olomoucká, Zvonařka, Černovická, Hněvkovského. Vjezd na parkoviště osobních aut bude ze dvou směrů - od ulic Olomoucké a Bělohorské.

Přesun poutníků z parkoviště osobních aut k areálu mše svaté bude zajištěn kyvadlovou MHD. Místa nástupu a výstupu budou zřetelně vyznačena. Po výstupu z autobusů kyvadlové MHD u areálu letiště půjdou poutníci pěšky ke vstupu do areálu mše svaté.

Pěší trasa povede z uzavřeného úseku dálnice od místa EXIT 201 po ulici Evropské k areálu Brno-Tuřany. Délka pěší trasy od autobusů zaparkovaných na dálnici po vstup do areálu mše svaté bude v rozmezí od 1,5 km do 3,5 km.

Další pěší trasy (v délce cca 2,5 km) budou vyznačeny z nádraží Brno-Slatina a Šlapanice. Z nádraží Brno-Slatina bude směr pěších orientován na ulici Řípskou a dále od místa EXIT 201 na dálnici D1 po ulici Evropské ke vstupu do areálu mše svaté. Z nádraží Šlapanice je řešen přístup pro pěší po níž cestou z obce Šlapanice přímo k areálu mše svaté.

Pěší trasy budou dostatečně vyznačeny, poutníky budou směřovat také přítomní pořadatelé.

Autobusy kyvadlové MHD budou zajišťovat přesun poutníků z centrálního odstavného parkoviště pro osobní automobily (ul. Těžební) k areálu letiště.

Druhá trasa kyvadlové MHD povede od hlavního nádraží k areálu letiště. Místa nástupu a výstupu budou zřetelně vyznačena. Po výstupu z autobusů kyvadlové MHD u areálu letiště půjdou poutníci pěšky ke vstupu do areálu mše svaté. Mimořádné linky s označením "C" (centrum) a "P" (parkoviště osobních aut) budou v provozu v neděli 26. 9. od 4 hodin ráno do 18 hodin a budou bezplatné. Na ostatních linkách platí běžné jízdné.

Hygienické zázemí

V areálu bude umístěno dostatečné množství mobilních WC. Doporučujeme použít toalety na parkovištích a před vstupem na plochu sektorů.

Zdravotnická služba

Ve všech sektorech areálu bude zajištěna zdravotnická služba.

Co s sebou

Do sektorů je možno vzít si s sebou vlastní skládací židličky.

Pokud jste obdrželi předem objednanou místenku a brožuru s liturgickými texty, nezapomeňte si je vzít s sebou na mši svatou.

Doporučujeme vzít si s sebou přiměřené množství jídla a pití. V areálu budou umístěny prodejní stánky se základním občerstvením a cisterny s pitnou vodou.

Nezapomeňte, že v „řečkovickém“ sektoru A3 máme být už v 6.20 !

Svaté přijímání

Přijímání eucharistie v sektorech

Do každého sektoru přijde dostatek kněží a jáhnů podávat svaté přijímání. Doprovázet je bude asistence s velkým deštníkem v papežských barvách. Rozdělovatelé eucharistie budou tedy dobře viditelní a budou na různých místech v sektoru. Věřící budou přistupovat k nejbližšímu podávajícímu knězi.

Věřící s celiakii

Svaté přijímání pro ty, kdo přijímají bezlepkové hostie, bude připraveno ve stanu „Eucharistická kaple“. Kaple bude hned vedle stanu pro kněze, na levém okraji sektorů při pohledu na papežský oltář.

Možnost přijetí eucharistie po mši svaté

Věřící, kteří se z nějakého důvodu nedostanou při mši svaté ke svatému přijímání, mohou požádat o podání eucharistie ve stanu „Eucharistická kaple“ po mši svaté.

Všechny tyto a mnoho dalších informací lze nalézt v tištěné brožurce nebo na internetu.

Biskupství brněnské u příležitosti návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. pořádá

Koncert naděje

areál letiště Brno - Tuřany 26. září 2009 od 18:00

Vstupné dobrovolné

Svítlání • Peter Milenky band
Arka Nøego

www.biskupstvi.cz/papezvrne

Řečkovické posvícení

Neděle 18. října 2009

Program posvícení:

10.00 Slavnostní mše svatá v kostele sv. Vavřince

Odpolední program v orelském areálu na ulici Medlánecká za gymnáziem.

14.00 Hry pro děti

15.30 Cimbálová muzika hraje dětem

16.00 Beseda v podání stárků Ř13. Představení nových řečkovických krojů

16.30 Cimbálová muzika Primáš hraje pro Vás

22.00 Ukončení zábavy

V areálu bude připraveno bohaté občerstvení.

Vstupné dobrovolné.

Srdečně zvou:

Farní úřad Brno Řečkovice

Orel jednota Brno Řečkovice

Řečkovická třináctka

„Mé srdce zpívá“

Pod tímto názvem se po měsících práce dostává mezi příznivce „Sboru věčně mladých“ CD, které jsme natočili pro radost sobě i druhým. Potěšil nás zájem o naši nahrávku a vám všem, kteří jste si CD objednali, velmi děkujeme. Nejen, že nám tím pomůžete zvládnout nemalé náklady na vznik a výrobu cédéček, ale především nám tím dodáváte síly, chuť a elán do dalšího zpívání. Objednaná CD se budou prodávat v neděli 4. 10. po každé mši svaté v kostele. Kdyby měl někdo další zájem o CD, může se obrátit na kohokoliv ze sboru nebo na tel. 608 449 079 či e-mail petpivonkova@seznam.cz.

Ještě jednou děkujeme za zájem a podporu a doufáme, že se vám naše CD bude líbit.

Sbor věčně mladých

Vzácná návštěva

Co se děje? Diví se možná leckterý Řečkovičák. Je všední prázdninový podvečer a ke kostelu míří řady svátečně vystrojených lidí. A také hodnou chvíli před šestou je kostel zaplněný do posledního místečka, ba i kočárku a autosedačky. Důvody jsou hned tři v jednom. Sádrový Vavřinec na oltáři i jeho stejnojmenný svatý kamarád v nebi slaví dnes svůj svátek. Jáhnové brněnského děkanství dnes konají pouť ke svému patronovi. A zejména, dnes nás přijíždí navštívit polský biskup, otec Wiktor Skworc.

Začíná slavná bohoslužba a sbor mladých zpívá o tom, jaké to je, „když se křesťané spolu scházejí...“. Jsme tu, abychom tvořili jednotu v Kristu, ať jsme z Tarnowa nebo z Brna. A zjišťujeme, že jazyk lásky nepotřebuje překladatele. Úvodní slovo jednoho z farníků je především poděkováním tarnowskému biskupovi za to, že poslal jednoho ze svých kněží, otce Jacka Kruczka, aby jako kněz sloužil v naší farnosti, je však také poděkováním otci Jackovi za všechna

požehnaní, která do naší farnosti jeho působením přicházejí. Spontánní dlouhý potlesk dosvědčuje, že děkování není zdaleka jen formalitou. Biskup Wiktor děkuje za pozvání do naší farnosti a zdůrazňuje rozměr setkání jako příležitosti prožívat a dosvědčovat vzájemnou blízkost a jednotu.

Za dobu svého působení otec Jacek obohatil naši češtinu mnoha výrazy a dosud nezvyklými koncovkami, takže docela dobře rozumíme polským modlitbám i mešnímu kánonu, a správně česky odpovídáme. Biskup Wiktor za pomoci otce Jacka káže o svatém Vavřinci, o jeho i naší statečnosti a o potřebě nést a připomínat Krista světu, tehdy i dnes.

Co se týká misí, tarnovská diecéze je mezi polskými diecézemi jakousi lokomotivou, říká biskup Wiktor. Dvě stě kněží z této diecéze působí jako misionáři ve světě, nejen v sousedním Česku, ale i v rovníkové Africe, v Peru, a na mnoha dalších místech.

Na závěr bohoslužby děkuje otec Jacek biskupu Wiktorovi za jeho milou i vzácnou návštěvu, a vyznává, jaký krásný synovský vztah panuje mezi biskupem a jeho mladými kněžími. Ostatní polští kněží kolem oltáře s úsměvem přikyvují. Opět zazněl mohutný potlesk, teď už se loučíme s biskupem Wiktorem jako dobří známí.

Bylo by škoda rozejít se v nejlepším, a nebylo to ani potřeba. Na farní zahradě bylo nachystáno pohoštění, a setkání s biskupem i dalšími milými hosty zde pokračovalo v neformálním hovoru až dlouho do noci.

-smer-

Hlavní myšlenky z kázání o. biskupa Wiktora

Moji milí bratři a sestry!

Před několika lety se vaše farnost stala rodinou věřících pro otce Jacka, který přišel z tarnovské diecéze, aby se mohl učít

od vás, vaší církve a kultury, aby vám mohl sloužit a spolu s vámi budovat církev. ... Slavnost patrona vaší farnosti je dnem jednoty se sv. Vavřincem. Byl to jáhen a muž spravedlivý. V pozemském životě vydal svědectví velkým utrpením, které mu ale nevzalo naději na nesmrtelnost. Mučednická smrt byla pro něj přechodem ze života do věčnosti. Tak naplnil slova Kristova o pšeničném zrnu – odumřel a jeho život přinesl užitek...

Vy, drazí bratři a sestry, jste dosvědčili utrpení spojené s minulým režimem, těžkou dobu dějin církve na Moravě a v Čechách. Vytrvali jste a složili úžasné svědectví věrnosti Bohu a církvi. Vytrvali jste silní v naději, že Bůh – Dobrý Pastýř vás povede údolím rokle a jednou vám dopřeje se radovat z náboženské svobody. Dnes už v Evropě křesťany nikdo nepronásleduje. Přesto si ale uvědomujeme, že se naše přítomnost ve veřejném životě mnoha lidem nelíbí, protože kultura bez Boha odmítá ty, kteří připomínají, že Bůh existuje a volá každého člověka k obrácení... A tak dnešní doba je opět časem příležitostí k tomu, abychom vydávali svědectví a připomínali Boží přítomnost. Nebojte se obtíží s tím spojených! Naše cesta je správná! Jestliže chceme vydat užitek stonásobný, musíme odumřít pro hřích a žít pro Boha, zastavit zlo kultury bez pramenů Života, kterým je náš Pán!...

Kristus nám nabízí, abychom si hromadili poklady v nebi. Tím pokladem je láska – k Bohu a bližnímu. Jen ona vítězí nad smrtí a trvá navěky. Díky ní a skrze ni žije sv. Vavřinec a budeme žít i my! Uvědomujeme si také vlastní slabost a hříšnost, pečujeme o to, aby lásku nenahradila zlost, hněv, křik a špatnost. Nezarmucujeme Boha svými hříchy a snažme se o věrnost Bohu a církvi!

Bratři a sestry. Ať Bůh žehná vám a vaši farní rodině, ať se stáváte svědky evangelia v současné složité kultuře. Nebojte se podávat svědectví víry podle příkladu vašeho patrona – sv. Vavřince. Amen.

Polské Tatry 2009

Těsně před začátkem prázdnin jsme se vydali, jako ostatně každý rok touto dobou, do Polských Tater, abychom si protáhli nohy, nadýchali se čerstvého vzduchu a poznali místní folklór. Otec Jacek nám zajistil luxusní ubytování v Zakopaném u řádových sester, kde jsme si opravdu nemohli na nic stěžovat. Smířili jsme se i s tím, že kluci měli třikrát větší pokoj než holky, kterých byl stejný počet, a navíc měli velké zrcadlo. Čím méně bylo u nás v dívčím pokoji místa, tím více lidí u nás bylo neustále na návštěvě. Otec Jacek při pohledu do našeho pokoje, kde hosté seděli na stole, skříňce, postelích i na zemi, jen nevěřicně kroutil hlavou.

Co se týče horských túr, letos jsme absolvovali dva delší výlety. Třetí byl zrušen z důvodu škaredého počasí, i když jsme až do chvíle vystoupení z auta čekali, že se vyjasní. Místo toho přišla pořádná průtrž, takže jsme vyrazili jen k naší oblíbené dřevěné kapličce.

Při výstupech se naše silná sestava obvykle dělila na tři sekce. Vepředu šla tzv. úderná skupina sestavená ze čtyř silných mužů, kteří měli za úkol prozkoumat terén a zvýšit naši celkovou průměrnou rychlost. Poté co dorazili na vrchol se obvykle odvádali asi hodinové meditaci, než se nahoru dostali všichni zbylí členové. Ti chodili ve dvou vlnách – uprostřed šli turisté a vzadu fotografové.

V horách jsme zažili spoustu krásných chvil, mše v zeleném údolí, státní hymna a žaln na vrcholu či jednohlasé i vícehlasé zpěvy během cest. Dozvěděli jsme se také mnoho zajímavostí ať už ze světa Polských tradic či třeba o složení potravinových výrobků, které běžně jíme. Poznali jsme také několik nových tváří, ať už to byli polští kněží, kterým jsme zpívali Bananu a Hlídače krav, nebo třeba rodina otce Jacka, kteří nám uvarili naprosto skvělý oběd. Díky za všechny tyto zážitky a mnoho dalších patří všem zúčastněným a samozřejmě hlavnímu bossovi otci Jackovi.

-tefi-

Mazurská jezera

Hmyz, padlé stromy, zelená voda prorostlá rákosím a lekníny, břehy plné přesliček, zvuky zvířat a pod hladinou temné obrysy vodních živočichů. Eyy..., expedice řečkovické mládeže nevyrazila pod vedením otce Jacka do džungle, ale do Polska. Cesta k Mazurským jezerům trvala vlaky asi 19 hodin, během ní bylo dost času na spánek, zpěv i pozorování toho „divného“ Polska za okny. Divné vlaky, divná města (slovo divný jsme používali ve smyslu jiný a nezvyklý, ne špatný nebo horší)... A pak jsme přijeli do kempu, byl fakt trochu „divnej“. Mezi luxusními chatkami jsme našli trochu místa na stany a večer jsme místo ohně seděli potmě u stolu a sledovali jedinou osvětlenou část kempu – vydlážděný plácek před WC. Naštěstí jsme byli po cestě tak unavení, že jsme po ohni ani nějak extra netoužili. Ráno nám pak přivezli naše dopravní prostředky – kříženec kajaků a kanoí, kterým Poláci říkají kajaky. Určili jsme posádky a vyrazili na cestu. Dle oficiálního plánu nás čekalo 12 km, zasvěcení věděli, že jich má být 20 a naši polští průvodci Jacek a Darek nám to pro jistotu protáhli na 22 kličkovaním na jezeře, abychom večer nezlobili. Únava nebyla až tak strašná, zato rukám by pomohla tak jedinež amputace. Nejhorší to odnesl o. Jacek, který se nám rozstolal, a tak se další den nemohl

účastnit plavby. Jeho roli průvodce převzal sám Darek, pod jehož vedením jsme zdolali dalších 10 km. Pro Darka, plného energie, byla očividně taková krátká trasa utrpéním, stejně jako čekání na opozdilce. Asi po půl hodině plavby naším tempem, jež se na prakticky stojaté vodě pohybovalo mezi -1 až 1 km/hod, to vzdal a jel napřed do kempu. My tam dorazili asi po dvou hodinách se vztyčenou polskou vlajkou a za zpěvu písně Ktož sú boží bojovníci, jelikož polskou hymnu jsme neznali a naši polští přátelé nám ji odmítli zazpívat. Večer jsme známé i neznámé spoluobyvatelé kempu bavili u ohně zpěvem českých hitů a v pozdějších hodinách jsme se zase my dozvídali leccos o Polsku a Polácích a absolvovali první lekce polštiny, na něž jsme navázali během cesty domů, pod vedením rodilého mluvčího Krystiana... Další den měla trasa plavby podobnou délku, díky tomu jsme ji zvládli opět dost rychle (i když jsme se zase nějak nepředřeli). Odpoledne se nás otec Jacek a Darek rozhodli vzít k největšímu polskému jezeru s nějakým hrozně složitým nezapamatovatelným jménem. Naš počet sice trochu převyšoval oficiální kapacitu Darkova transitu (asi o 13 lidí), ale nákladní prostor byl naštěstí dost velký. Až na vysokou vlhkost vzduchu, poněkud vyšší teplotu, zdánlivý nedostatek kyslíku (který otec Jacek obětavě řešil při každém čekání na zelenou) a nutnost nenápadného nastupování a vystupování to bylo docela pohodlné. Při cestě polskými vlaky domů jsme na tento komfort často vzpomínali. Poslední den nás čekalo závěrečných 12 km, i když mám podezření, že jich bylo více. Pak jsme vrátili kajaky a vydali se domů. Darek se opět odvážil riskovat a tentokrát nás do svého auta nacpal kolem patnácti i s menšími zavazadly. Pokud by někdo tenkrát řekl: „Bude hůř“, měl by pravdu. Autobus byl sice trochu staršího typu, ale místa jsme měli dost, zato první vlak nám k usazení poskytl pouze chodbu mezi kupé, kde jsme dělali asi hodinu neustále dřepy, tedy pokaždé, když někdo procházel kolem, jsme museli vstát, aby se dostal

dál. Pak se ale vše obrátilo k lepšímu a začala se uvolňovat sedadla v kinovagonu, a tak jsme usínali za zvuku skvělého polského dabingu. Hned poté nám však ujel další vlak, takže jsme museli změnit plánované spoje. Do Brna jsme se nakonec dostali s menším zpožděním, ale živí a zdraví... Díky Bohu, všem našim Polákům a hlavně Jackovi s Darkem za skvělou dovolenou.

-tefi-

Duchovní obnova

První srpnový týden jsme spolu s dalšími devíti rodinami naší farnosti využili lákavé nabídky strávit část dovolené v nádherném prostředí našich nejvyšších hor.

Ubytování jsme byli přímo na hřebeni Krkonoš sedm kilometrů nad Špindlerovým Mlýnem. Do národního parku jsme vjížděli na zvláštní povolení přes závoru. Za závorou jsme symbolicky zanechali naše každodenní starosti a „hluk tohoto světa“. Obklopeni majestátem velehor, tak nepatrní, ale současně jaksi Bohu blíží.

Během sedmi dní jsme tak obcerstvili své tělesné a duševní síly a současně prohloubili, obnovili, možná i napravili naše vztahy – k Bohu, k sobě, k partnerovi, dětem, přátelům... K tomu přispěly zejména dopolední katecheze otce Jacka na téma laskavosti, trpělivosti, pokory a odpuštění, každodenní mše sv. a modlitby v horské kapliče sv. Františka, chvíle určené k zamyšlení nad slovy Písma, příležitost ke svátosti smíření. Ale také odpolední túry, relaxace v bazénu, návštěvy muzeí, tradičních krkonošských skláren, večerní posezení se starými i novými přáteli u kytary a vínka. Je velmi pěkné, že účast všem rodičům umožnila i ochota několika mladých z naší farnosti, kteří se rozhodli

věnovat část prázdnin hlídání malých dětí v době přednášek a meditací.

Díky za nádherný týden otci Jackovi, manželům Smejkalovým a Tomáškovým (majitelé Erlebachovy boudy), bez jejichž laskavosti, obětavosti a velkorysosti by se tato akce nemohla vůbec uskutečnit.

P.S.: Duchovní obnova se konala letos již potřetí a věříme, že ani tentokrát nezůstane bez plodů, které obohatí celou naši farnost. V minulých letech to byla realizace myšlenky farní kavárny a založení scholy.

J.L.

Bůh Ti odpouští ... a basta!

Bylo to v květnu, jeden pátek a já jsem šla ke zpovědi. Po ní se dostavil naprosto nepopsatelný pocit, ve kterém jsem si naplno uvědomila, že On mi odpustil. Naplnila mě obrovská radost! Nikdy před tím a nikdy poté jsem nic takového nezažila.

O šest týdnů později, v červnu, byl opět pátek a já opět kající klusala do zpovědnice a vyznávala se snad z toho samého, co bylo v květnu. Už zase jsem selhala. Zase v tom stejném. Ach jo! Po zpovědi čekám na nějaký ten hezký pocit.... a nic. Cítila jsem se snad ještě hůř než předtím. Jako bych tentokrát odmítla uvěřit v odpuštění. Jako bych odmítla uvěřit, že mi On odpustí, i kdybych stokrát přišla s tím samým. Celou sobotu se zmiřím v takových úvahách. Až přišla neděle ráno. A s ní biblický citát, který mi chodí každý den na mobil.

Zírám na něj nevěřičně, neboť zní: „Bůh Ti odpouští!“ Hned se mi z nitra vyvalí milion

otázek, jak je to možné, vždyť jsem zase upadla..... jak mně Bože můžeš odpustit? A znovu hledím na displej: Bůh Ti odpouští! A basta! Bez jakýchkoli podmínek, bez vyčítání.... bezvýhradně. Tak se tomu neboj uvěřit!

-bove-

Fair Trade – slyšeli jste to?

Mezi spoustou nových termínů, které se dnes objevují, lze narazit i na sousloví „Fair Trade“. Tento termín se používá bez překládání i v češtině. Doslovný překlad „spravedlivý obchod“ trošku napovídá, o co by se mohlo jednat.

Proč vůbec vznikl ?

Fair Trade se začal rodit spontánně po druhé světové válce na různých místech světa jako reakce na velmi tvrdé obchodní praktiky některých firem, proti nimž byli zemědělství malovýrobci, řemeslníci a dělníci v zemích třetího světa téměř bezmocní. V řadě zemí dodnes panují poměry někdy až otřesné, podobné „divokému kapitalismu“ evropského 19. století, v nichž je odměna zemědělců, řemeslníků a dělníků za práci na hony vzdálena tomu, co je dnes v poměrech „Severu“ všeobecně považováno za samozřejmé a spravedlivé.

Tyto velmi nízké mzdy jsou samozřejmě ve zjevném rozporu s požadavky Bible, stejně jako četné další průvodní jevy - velmi dlouhá pracovní doba, práce v bezpečnostně nebo hygienicky nevyhovujícím prostředí, zaměstnávání dětí (bez jejichž práce by se některé rodiny ani neuzivily a někdy jsou děti dokonce de facto prodávány do otroctví) apod.. Není proto divu, že u zrodu systému Fair Trade byly, a dodnes na něm významně spolupracují, různé křesťanské organizace, farnosti apod.

Co ho charakterizuje ?

Systém Fair Trade poskytuje spravedlivé výkupní ceny, tedy takové ceny, které umožňují zemědělcům a dalším vý-

robcům něco pro nás tak samozřejmého, jako např. posílat své děti do škol a mít zajištěnu lékařskou péči. Součástí ceny je i tzv. prémie – příplatek určený na rozvoje projekty místní komunity (může jít o projekty podnikatelské nebo i jiné, např. rozvoj školství apod.). Zároveň se v rámci systému kontroluje dodržování sociálních a zdravotních standardů (zákaz dětské a nucené - otrocké práce, přiměřená délka pracovní doby, bezpečnostní opatření na pracovišti apod.), jakož i demokratičnost rozhodování o využití premii.

Pozoruhodný je fakt, že spotřeba certifikovaných výrobků ze systému Fair Trade i navzdory finanční krizi stále roste, a to jak v České republice, tak i v jiných zemích světa. Z produktů Fair Trade jsou u nás nejprodávanější kávy, čaje, kakaa, čokolády a další cukrovinky. Prodávají se ale i další potraviny, zejména trvanlivé, a přibývá také textilů a různých řemeslných výrobků.

Zdá se, že systém Fair Trade je docela zdařilým pokusem naplnění evangelního požadavku hledat více Boží království a spravedlnost než vlastní potřeby (např. Mt 6,25-34). Současná ochranná známka, používaná především u potravinářských výrobků, tvořená modrozeleným kruhem rozděleným černou siluetou lidské postavy už na tyto kořeny neukazuje, ale pořad se ještě dají vystopovat u některých log nebo názvů výrobků (např. Anděl naděje podporující misie pečující o sirotky AIDS).

Kde se dají výrobky Fair Trade koupit ?

Pokud byste si chtěli výrobky Fair Trade zakoupit, je nutno počítat s tím, že jejich cena bývá v našich podmínkách výrazně – asi dvojnásobně, ale někdy i více – vyšší než u jiných obdobných výrobků. Zvláštní půvab mají tyto výrobky coby dárky, neboť obdarovanému spolu s nimi darujete také podnět k zamyšlení. Výrobky Fair Trade se kromě úzce specializovaných obchodů (v Brně např. Joštova 7 či Pekařská 16) dají pořídit i v některých prodejnách zaměřených na zdravou výživu – v Řečkovících jsem je našel v prodejně u zastávky tram-

vaje Kořískova (u Billy ve směru do města) a postupně pronikají i do různých řetězců (v Brně např. Brněnka nebo dm drogerie). Samozřejmě se dají pořídit výrobky Fair Trade i přes internet (např. na www.spravedlivyobchod.cz nebo www.fairove.cz).

Zdeněk Sedlák

Malé zamyšlení

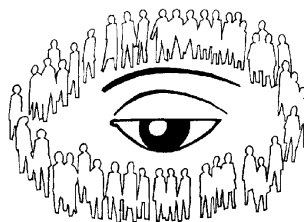
Výrok Tomáše Bati z roku 1932, o kterém si myslím, že stojí za zamyšlení:

„Příčinou hospodářské krize je morální bída. Nevěřím v žádný přelomý vzniklé samy od sebe. To, čemu jsme zvyklí říkat hospodářská krize, je jiné jméno pro mravní bídu. Mravní bída je příčina, hospodářský úpadek je následek. V naší zemi je mnoho lidí, kteří se domnívají, že hospodářský úpadek lze sanovat penězi. Hrozím se důsledku tohoto omylu.

V postavení, v němž se nacházíme, nepotřebujeme žádných geniálních obrátů a kombinací. Potřebujeme mravní stanoviska k lidem, k práci a k veřejnému majetku. Nepodporovat bankrotáře, nedělat dluhy, nevyhazovat hodnoty za nic, nevydírat pracující, dělat to, co nás pozvedlo z poválečné bídy, pracovat a šetřit a učinit práci a šetření výnosnější, žádoucnější a čestnější než lenošení a mrhání. Je třeba překonat krizi důvěry. Technickými zásahy, finančními a úvěrovými ji však překonat nelze, důvěra je věc osobní a důvěru lze obnovit jen mravním hlediskem a osobním příkladem.“

Stále aktuální, nemyslíte?

Jana Prchalová

100. výročí založení Orla

Vznik Orla na Brněnsku se váže k roku 1902 – 1903, kdy Spolek katolických tovaryšů v Líšni založil tělovýchovný odbor. Tato myšlenka se brzy ujala a tak začalo docházet k zakládání tělocvičných odborů v Brně.

V roce 1909 začíná Orel vystupovat jako organizovaný celek, který sdružoval křesťansky orientované občany, převážně katolického vyznání, za účelem organizování tělovýchovné, kulturní a vzdělávací činnosti.

V roce 1912 byl založen první brněnský okrsek, který soustřeďoval 13 odborů. Jeho předsedou se stal neúnavný průkopník orelské myšlenky, pozdější řeckovický občan, redaktor F.M. Žampach.

O několik let později, v roce 1920, vznikla orelská župa Sušilova, do níž byla po svém založení v roce 1925 zařazena i Jednota Orla v Řečkovících. Jejím prvním starostou se stal Vavřinec Pokora, kterého po jeho smrti nahradil v této funkci František Majer. K zakládajícím členům řeckovického Orla patřili sourozenci Boksovi (br. Vladimír Boks se stal později knězem a kanovníkem mikulovské kapituly), dále bratři dr. Odehnal, Ant. Pernica z Jehnic, sestry Božena Kachlíková, Růžena Majerová-Malá a další.

Kromě tělocvičných akcí se zdárně rozvíjela i oblast kulturní. Nacvičovala se divadelní představení, akademie a dětské besídky. Všechny tyto kulturní akce se konaly v restauraci U Pokorů na dnešní Vážného ulici (pozdější jídelna pro důchodce). Cvičilo se venku v přírodě, hlavně v katedru na Loučkách za školou na Hapalově ulici, později v nově přistavěné tělocvičné této školy.

V červnu 1930 se v Řečkovících uskutečnilo okrskové cvičení.

O dva roky později, v létě roku 1932, byl při slavné mši sv., která se pro velkou účast konala na prostranství před kostelem, posvěcen orelský prapor. Zaslouhou sestry Kachlíkové a rodiny Majerovy a Malých se tento prapor zachoval do dnešních dnů.

Touhou členů Orla v Řečkovících bylo vybudování vlastního cvičiště. Proto jednota v roce 1934 zakoupila pozemek o rozloze 4557 m za dnešním gymnáziem na ulici Terezy Novákové a svépomocí začala budovat hřiště. V té době měla jednota 115 členů.

V historii zdejšího Orla nelze nezapomenout dlouholetého náčelníka Sušilovy župy br. Františka Malíka, který se v roce 1939 přistěhoval do Řečkovic se svojí manželkou Annou, dlouholetou učitelkou na škole na Hapalově ulici. Zde se, byť jen krátce, zapojil do orelské činnosti. Již v roce 1940 byl pro svoji odbojovou činnost v Obráně národa zatčen a až do své smrti v roce 1943 vězněn v nacistických věznicích. Jeho jméno připomíná jedna z řeckovických ulic.

V září 1942 byla nařízením říšského protektora Orelská jednota rozpuštěna.

Po osvobození a znovuoobnovení Orla v Řečkovících se úspěšně započalo s obnovením násilně přerušené činnosti. Počet členů vzrůstal. Starostou byl zvolen Ing. Dr. Ludvík Olšanský, výbor tvořili L. Helán, P. Ant. Saňka, J. Tošnar, A. Prokešová, J. Borkovec a J. Kučinský.

Již před válkou začala orelská jednota spolu s kostelní jednotou uvažovat o stavbě orlovní, jenž měla být součástí orelského areálu za dnešním gymnáziem. Plán na stavbu vypracoval stavitel Ladislav Helán a na její výstavbu přispívali nejen zdejší občané, ale i farnosti a jednotlivci z celé Moravy. Svědčí o tom zachované dokumenty. V sousedství orlovní se uvažovalo o stavbě nového

kostela, který měl být zasvěcen sv. Václavovi.

Přišel však únor 1948 a všechno bylo na jednu jinak... V dějinách Orla dochází podruhé k jeho násilnému rozpuštění. Orelské hřiště získává rozhodnutím KNV ze 7. 3. 1950 Čs. Obec Sokolská, která je předala v roce 1952 Sokolu v Řečkovících.

O obnovení orelské činnosti v Řečkovících se po roce 1989 zasloužili nemalou měrou manželé Josef a Marie Bořečtí. Oba pocházeli ze Slovácka, kde vyrůstali v prostředí prodchnutém orelskou myšlenkou a tak není divu, že ji chtěli obnovit i v novém domově v Řečkovících, kam se v šedesátých letech minulého století přistěhovali. K obnovení činnosti Orla došlo 1. ledna 1993 a starostou byl zvolen Josef Bořecký. V roce 1997 se manželům Bořeckým podařilo, za vydatné pomoci br. JUDr. Františka Škarohlída, získat zpět do vlastnictví Orla původní orelské hřiště.

Po náhlé smrti br. Josefa Bořeckého v r. 1997 byl starostou zvolen Jiří Prchal. Od r. 2003 je ve funkci starosty Josef Bořecký mladší. Jednota má v současnosti 252 členů a je druhou největší jednotou v Brně.

Ludmila Ulrichová

Redakční koutek

Děkujeme všem za příspěvky do tohoto čísla Rožně. Těšíme se na další články se zážitky, postřehy a zamyšleními.

Farní internetové fotoalbum na adrese svatyvavrinec.rajce.idnes.cz se utěšeně rozrůstá, dnes je v něm už kolem dvaceti kolekcí fotek z různých akcí (farní pouť, ministrantské soustředění, akce mládeže, hodové mše apod.). Takže, kdo je dosud nenavštívil, necht' neváhá! Zároveň vyzýváme majitele dosud nepublikovaných fotek, aby si je nešukdílili pro sebe a podělili se o zážitek s ostatními.

Příspěvky předávejte opět osobně nebo je zasílejte elektronickou poštou na adresu: kjack1@o2.pl nebo m.fiala@volny.cz

Vaše redakce

Podzimní povídka

Je podzim. Barevné listí prosvětlené sluníčkem svádí k zastavení a k tichému obdivu. Ale veverka Čiperka se nezastaví. Pilně nosí do svého doupátka houby, žaludy a semínka z šišek a doma všechno krájí, suší a přidává k nastřádaným jahodám a malinám. Pracuje rychle, pot se z ní jen řine. Trochu závistivě pokukuje po veverce Zrzeče, co si spokojeně skládá z barevného listí obrázky z a rovnych klacíků na ně vyrábí rámy. Pff, říká si Čiperka opovržlivě, toho se v zimě nenají. Ta bude skučet hladý! dodává v duchu s trochou zlomyslného uspokojení. Přesto však musí obrázky obdivovat. Jsou krásné.

Je zima. Ukruťná zima, kdy jen vystrčit čumáček znamená chytit pěknou rýmu. A všechno kryje bílý sníh. Čiperka sedí v doupátku, cucá sušenou jahodu, dívá se na holé stěny a je jí smutno. I v teplém doupátku s plnou spíží na ni padá prázdnota.

Ťuk, ťuk. Někdo slabě klepe na dvířka. Aha, to bude Zrzečka – přichází žebrot, tak jako každý rok. Přestože si Čiperka pomyslí právě tohle, srdéčko jí poskočí radostí. Nebude sama. Honem otevírá a hladý zesláblá Zrzečka se jí skulí k nohám. Čiperce zaskočí slova o nezodpovědných lenoších v krku. Rychle pomáhá Zrzeče do postele, vaří jahodový čaj a smaží hříbky. A Zrzečka jen kulí očka, děkuje a děkuje. Po jídle se veverušky sesednou a něco si špitají. Pak dostává Zrzečka čepici a šálu a Čiperka se zhluboka nadechne. Jdou do zimy!

Vítr, který ještě před chvílí ohýbal větve stromů, utichl. Zimní sluníčko vytváří na sněhu tisíce stříbrných hvězdiček. Veverky skáčou z větve na větve, odvážně hupsnou i do té bílé záplavy a už jsou u Zrzečina doupátka. Zpátky se vracejí pomaleji. Vždyť každá nese jeden krásný obrázek z barevného listí.

Svět se otočil a je tu podzim. Dvě veverky pilně snášejí zásoby na zimu a pak spolu vyrábějí podivuhodné obrázky z barevného listí. Jo, jo, myslí si starý jezevec, který přerušil svůj letní spánek – to aby se mohl lépe připravit na spánek zimní. Jo, jo, i veverky potřebují k životu chléb a květy. A co teprve lidé. Jo, jo.

Stránka pro děti

Milé děti!

Prázdniny skončily a také krásné teplé dny pomalu končí. Začínáte chodit do škol a školek a možná je některým z vás trochu smutno. Naštěstí jsme od Pána Boha dostali krásný dar – úsměv – a ten nám pomáhá, když je nejhůř.

Pamatujte si, že nejvíc ztracený den je takový, ve kterém jste se ani jednou nezasmáli.

Lidka

Modlitba za ty, co se nedovedou smát

Prosím Tě Pane za lidi, kteří se nedovedou smát, kteří se ani jednou neusmějí,
jejichž obličej je jako z kamene,
a pro něž se všechno, čeho se dotknou, stane kamenem.

Cožpak nesnil Jákob, když si položil hlavu na kámen, o nebeském žebříku?
A nebyl kámen z hrobu odvalen, když přišly ženy pomazat Ježíšovo tělo?

Učiň nás všechny i ty, jejichž obličej je jako z kamene, i ty, kteří házejí kameny po jiných,
učiň nás všechny, Pane, živými kameny,
které jsou vbudovány do Tvé církve, do církve, která se umí smát a usmívat,
snít jako Jákob a žasnout jako ženy u hrobu.
Amen.

Milé chytré hlavičky,

dnešním úkolem je seřadit správně dvojice tak, jak k sobě patří.

Před písmeno napiš správné číslo (např. 1a, 2f, apod.).

1	sv. Jan	a	Matouš, Marek, Lukáš a Jan
2	sv. Norbert	b	řád benediktýnů
3	Káťa a	c	Bobek
4	sv. Petr a	d	řád premonstrátů
5	letnice	e	Metoděj
6	Bob a	f	apoštolů
7	sv. Cyril a	g	Duch Svatý
8	12	h	Křtitel
9	sv. Benedikt	i	Škubánek
10	evangelisté	j	Pavel

Až do konce října můžeš řešení napsat na lístek papíru, připsat své jméno a příjmení a lístek vhodit do schránky s nápisem DĚTI u nástěnky pod kůrem. Na dětské mši svaté v listopadu budou opět vylosováni tři úspěšní řešitelé, kteří dostanou pěkný dárek.

Pořad bohoslužeb do adventu

21.9.	Po		18.00	Za † Miroslava Marka a Hanu Kriebbaumovou
23.9.	St		18.00	Za živou a † rodinu Matalovu a Kadlecovu
24.9.	Čt		7.00	Na úmysl dárcé
25.9.	Pá		18.00	Za † rodiny Krčálovu, Valderovu a Vojtovu
26.9.	So		18.00	Za zemřelé
27.9.	Ne	26. v mezidobí		Mši sv. se Sv. otcem slouží o. Jacek za farníky
28.9.	Po	Slavnost svatého Václava	18.00	Za † živou rodinu Šaumanovu a Kepákovu
30.9.	St		18.00	Na úmysly dárců
1.10.	Čt		7.00	Za nová kněžská a řeholní povolání z naší farnosti
2.10.	Pá	Svatých andělů strážných	18.00	Za † Jaromíra Masného a jeho rodiče
3.10.	So		7.00	Za rodiče, bratra, netef a živou a † rodinu
4.10.	Ne	27. v mezidobí	7.15	Za farní společenství
			8.30	Za dar víry a zdraví pro syna a jeho rodinu
			10.00	Na úmysl dárcé
7.10.	St	P. Marie Růžencové	18.00	Za dar víry
9.10.	Pá		18.00	Za † Karla Kleina, Josefa Mastného a Jindřicha Pokladníka
11.10.	Ne	28. v mezidobí	7.15	Za † manžela a rodinu Bradáčovu a Tomečkovu
			8.30	Za † rodinu Votavovu a Staňkovu
			10.00	Za farní společenství
14.10.	St		18.00	Na úmysly dárců
15.10.	Čt		18.00	Za † rodiče, duše v očistci a živou a † rodinu Zdražilovu
16.10.	Pá		18.00	Za † manžela a živou a † rodinu
17.10.	So		7.00	Na poděkování za Boží ochranu
18.10.	Ne	29. v mezidobí	7.15	Za † Tomáše Floka, oboje rodiče a prarodiče
			8.30	Za farní společenství
			10.00	Za † manželku Květoslavu, dvoje rodiče a živou rodinu
19.10.	Po		18.00	Za dvoje zemřelé rodiče, bratra a živou rodinu
21.10.	St		18.00	Za nemocné
22.10.	Čt		7.00	Za † manžela, oboje rodiče a sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu
23.10.	Pá		18.00	Za † manžela Manfrieda Ulbricha
24.10.	So		8.00	Za dvoje † rodiče, manžela a živou rodinu
25.10.	Ne	Výročí posvěcení kostela	7.15	Za † rodinu Rezníčkovu a Mikulčákovu a živou rodinu Sedmihradskou
			8.30	Za farní společenství
		Změna času!!!	10.00	Za dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
26.10.	Po		18.00	Za † manžela, bratra a duše v očistci
28.10.	St		18.00	Za † Marii a Karla Křižákovy
29.10.	Čt		7.00	Za zemřelé rodiče Fialovy a Fintesovy
30.10.	Pá		18.00	Za † syna Ondřeje a živou rodinu
31.10.	So		7.00	Za zemřelé
1.11.	Ne	Slavnost Všech svatých	7.15	Za † rodiče, dvě sestry, švagra, prarodiče a tetu s rodinou
			8.30	Za farní společenství
			10.00	Za † rodinu Handlarovu a Boží požehnání pro živou rodinu
2.11.	Po	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	7.00	Za všechny zemřelé
			18.00	Za † manžele Králíkovy a Zavřelovy, † manžela a švagra a zdraví živé rodiny
			20.00	Na úmysl papeže
3.11.	Út	Adorační den	18.00	Za † manžela a živé a † rodiny
4.11.	St		18.00	Za † dceru a rodiče a dar víry pro celou živou rodinu
5.11.	Čt		7.00	Za nová kněžská a řeholní povolání z naší farnosti
6.11.	Pá		18.00	Za † rodinu Ducháčkovu, Staňkovu, Kališovu a Šikulovu
7.11.	So		7.00	Za † manžela a živou rodinu
8.11.	Ne	32. v mezidobí	7.15	Za † rodiče Trmačovy a Šimonovských a rodiny jejich dětí
			8.30	Za † manžela, dvoje rodiče a živou rodinu
			10.00	Za farní společenství

11.11. St		18.00	Za † tetu Františku a živou rodinu Helánovu
12.11. Čt		7.00	Na úmysl dárce
13.11. Pá		18.00	Za † rodiče Dancingerovy, bratra a rodinu Dočkalovu
14.11. So		7.00	Za živou a † rodinu Machovu a Matalovu
15.11. Ne	33. v mezidobí	7.15	Za farní společenství
		8.30	Za † Vlastimila Havlíka, živou a † rodinu
		10.00	Za † Oldřicha a Jiřího Konečných a živou rodinu
16.11. Po		18.00	Za obrácení českého národa
18.11. St		18.00	Za † Tomáše Fassmanna
19.11. Čt		7.00	Za † manželku
20.11. Pá		18.00	Za živou a zemřelou rodinu
21.11. So		18.00	Za nemocné (pomazání nemocných)
22.11. Ne	Slavnost	7.15	Za P. Josefa Dancingera
	Ježíše Krista Krále	8.30	Za farní společenství
		10.00	Na poděkování za zdraví a za živou a † rodinu
23.11. Po		18.00	Na úmysly dárců
25.11. St		18.00	Za živé a zemřelé přátele
26.11. Čt		7.00	Za † maminku a živou a zemřelou rodinu
27.11. Pá		18.00	Za † rodinu Dědáčkovu a dary Ducha sv. pro celou rodinu
28.11. So		17.00	Na poděkování za uplynulý církevní rok

Těšíme se na setkání se Svatým otcem a všemi farníky!

Bože, náš nebeský Otče, děkujeme Ti, že nás navštíví Svatý otec Benedikt XVI. Veď nás svou láskou, abychom se dobře při pravili na setkání s tím, kdo řídí celou církev. Abychom ho přijali jako Marta a naslouchali mu jako Maria, když je navštívil Kristus.

Dej nám: ať se zpevní naše víra, aby chom pozorně naslouchali jeho slovům; ať se s na dějí otevřou naše srdce, neboť nám jistě přináší dobrou zvěst; ať se roz hoří naše láska, aby se u nás cítil dobře.

Dopřej nám, abychom mu mohli ukázat mnoho dobrých činů a udě lali mu tím radost. Dej, aby dny, které v naší vlasti stráví, byly pro něho i pro nás a celou společnost přínosem a povzbuzením.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.

Amen.

S církevním schválením předsedy ČBK, Mons. Jana Graubnera,
čj. 120/2009 ze dne 11.3.2009.

Příspěvky do příštího čísla Rožně zasílejte do 13. 11. 2009 !!!

Rožně – nepravidelný zpravodaj farnosti sv. Vavřince v Brně – Řečkovcích č. 4/ 2009, ročník XII.
Vydává katolická duchovní správa Brno – Řečkovice pro vnitřní potřebu farnosti. Neprodejné.
Tisk: Gloria Toto číslo vyšlo v nákladu 500 výtisků.